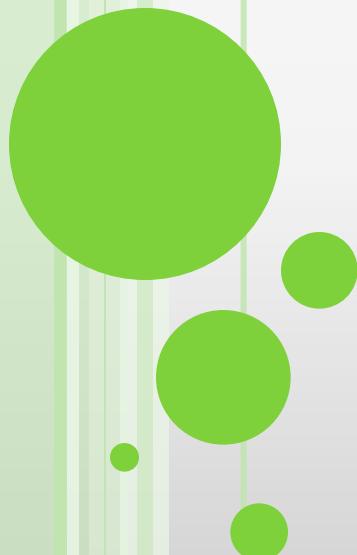

Ivana Eterović, prof.
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Odsjek za kroatistiku
isankovi@ffzg.hr

GLAGOLJICA – PRVO SLAVENSKO PISMO

Institut für Slawistik, Karl-Franzens-Universität
Graz, 22. svibnja 2012.

RAZVOJ SLAVENSKЕ PISMENOSTI

- *Traktat Crnorisca Hrabra* – tri faze u razvoju slavenske pismenosti:
 - poganska faza: Slaveni bez pisma; „crtama i urezima brojahu i gatahu”
 - nakon pokrštavanja: pokušaj bilježenja latinskim i grčkim slovima, bez sustava
 - Konstantin Filozof, „muž pravedan i istinit”, stvorio pismo

POČECI SLAVENSKE PISMENOSTI: KONSTANTIN (ĆIRIL) I METOD

- 862. moravski knez Rastislav moli bizantskoga cara Mihajla III. da mu pošalje misionare koji bi širili kršćanstvo na slavenskome jeziku
- savez s Bizantom trebao je osloboditi Moravsku njemačke crkvene i političke vlasti

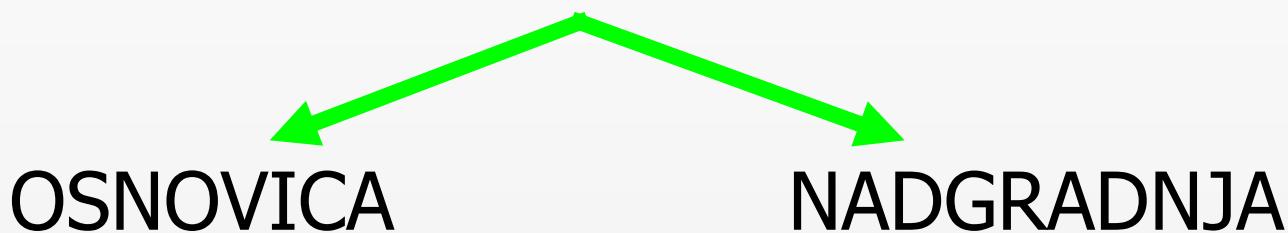
VAŽNOST SLAVENSKЕ MISIJE

- Konstantin stvorio prvo slavensko pismo – **glagoljicu (oblu)**
- stvaranje prvoga slavenskoga književnoga jezika – temelj pismenosti svih Slavena
- prevedene najnužnije liturgijske knjige na slavenski jezik

STAROSLAVENSKI JEZIK

- prvi slavenski **književni** jezik ≠ praslavenski

južnoslavenska:
makedonska (iz
okolice Soluna)

općeslavenska

GRAFIJSKI SUSTAVI

- nema sačuvanih tekstova iz najstarijih razdoblja (druga polovica IX. st.)
- najstariji sačuvani tekstovi iz X. i XI. st. → KANON
- kanonski tekstovi pisani glagoljicom ili cirilicom

ZNAČAJKE KANONSKIH TEKSTOVA

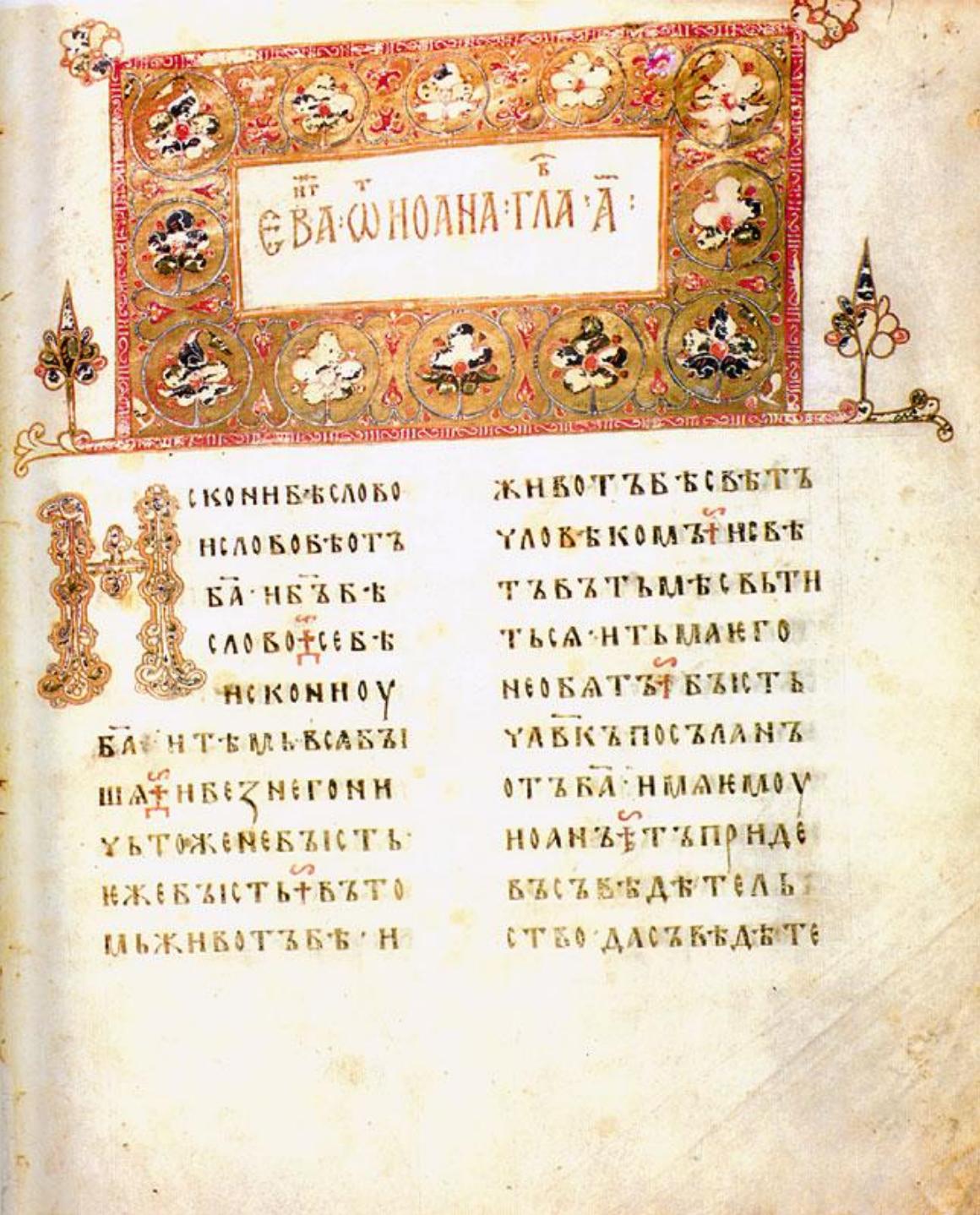
- podloga: pergamenta
- *scriptura continua*
- kraćenja
- nema interpunkcije (~ točke)
- nema velikih slova (~ inicijali)
- rastavljanje riječi na kraju retka nije se označavalo

ОТЖГОННН
ДЬННІННОЦ
ЗВФРНКЕТН
УРНХНІАНОУ
ННЪВСЕТОВ
ЧЕ·ОЧЛОУКЕ
ИАНСКА· НАЕ
ПОБФДНТН
ГЖШТАЛВ
ВЪІВЪШОУ·
ВЪУДАШАТФ
МНРЬНФСЪ
ШТЮГРУНА
ОТЧОУСЛАВА
НЪІНННПР

иѣсаѣл мартв
ъ тօвржма
иїнноу· пр
клинпніадак
пемъагрн
ѣкстранж
тннмъке л
касланскј
уасанмод
маноблану
тъажуенк
нїакнсакмо

SLAVENSKA PISMA – IME

- najstariji povijesni izvori ne imenuju preciznije pismo
- 1047. prvo spominjanje naziva *kurilovica* u zapisu novgorodskoga popa Upgra Lihog – označava glagoljicu!
- glagoljica i čirilica posuđivale jedna drugoj ime

ĆIRILICA

- nastala na temelju grčkog uncijalnog pisma – dugogodišnji proces prilagodbe
- svečano pismo, s velikim uspravnim međusobno nepovezanim slovima
- skupina znakova preuzeta iz grčkog alfabet-a – zadržana glasovna vrijednost; skupina posebnih znakova za specifične slavenske glasove
- glasovna i brojevna vrijednost grafema
- 893. normirana na državno-crkvenome saboru u Preslavu – službeno bugarsko pismo

GLAGOLJICA

- tvorac pisma: Konstantin (Ćiril)
- glasovna i brojevna vrijednost slova
- naziv glagoljica izведен iz glagola *glagolati* = govoriti
- prvo javljanje termina *glagoljica* u talijanskom pismu Franje Glavinića Propagandi u Rimu 11. 1. 1612.; pridjev *glagoljski* stariji
- od XII. do XIII. st. *littera Hieronymiana* (~ jeronimska teorija)

AZBUČNA MOLITVA

A ja riječju ovom molit ču se Bogu:
Bože svake stvari – stvoritelju i držitelju
Vidljive kao i nevidljive,
Gospodine, duha mi pošalji životnoga
Da udahne u srce mi riječ
Jaku – na sreću nek bude svima
Živima – što na tvoje zapovijedi paze,
Zaista je naime svjetlilo života

...

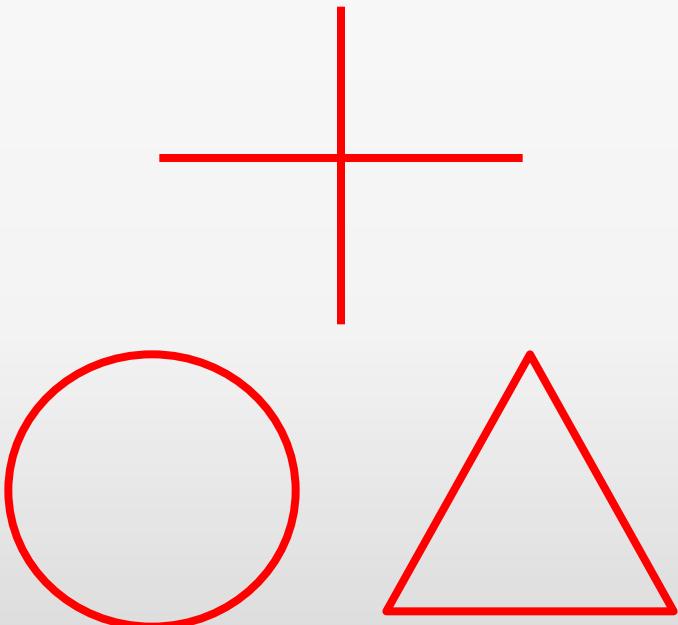

TEORIJE O POSTANKU GLAGOLJICE

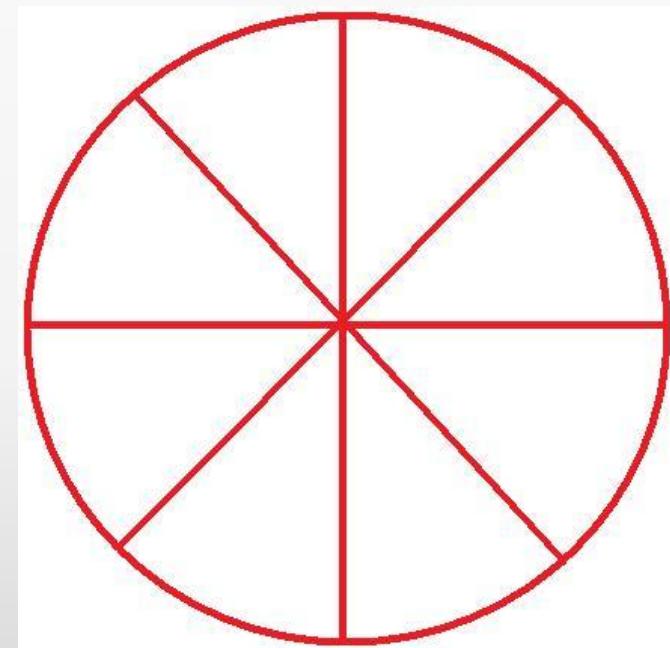
- gotska teorija: osnova gotsko-runsко pismo uz doradu Sv. braće (K. Grubišić)
- nastanak iz čirilice (J. Dobrovsky)
- ugledanje na grčko kurzivno pismo VIII. i IX. stoljeća (Taylor-Jagićeva teorija)
- pokušaj izvođenja slova iz grčkoga alfabeta i drugih pisama: starožidovskog, koptskog, hazarskog, sirijskog, gruzijskog, armenskog...
- najuvjerljivije teorije: pokušaj otkrivanja modela na temelju kojega su nastala sva slova

MODEL TVORBE GLAGOLJIČKIH SLOVA

Georg
Černohvostov

Vasil Jončev

KOJE JE PISMO STARIJE?

- spomenici se javljaju u isto vrijeme: zadnja dva desetljeća 10. stoljeća
- međusobna ugledanja slova
- pitanje o autorstvu odvojeno je od pitanja o prvenstvu pisma
 - ispremiješanost brojevnih vrijednosti slova u Ćirilici
- prostor upotrebe
 - glagoljica na prostorima djelovanja Sv. braće ili njihovih učenika (Moravska, Panonija, Hrvatska)

NAJSTARIJE PISMO – GLAGOLJICA

- jezik (arhaičniji u spomenicima pisanim glagoljicom)
- pisarske pogreške u čiriličnim tekstovima (zbog sličnosti glagoljičkih slova u predlošku)
- palimpsesti (glagoljički tekst u pozadini)
- Crnorizac Hrabar: Slaveni bi odgovorili da je pismo sastavio Konstantin

RASPROSTRANJENOST GLAGOLJICE

- glagoljica s 12. st. iščezla iz svih zemalja osim iz Hrvatske (kratka epizoda u Češkoj u 14. st.: samostan Emaus, no i ondje u vezi s djelatnošću hrvatskih glagoljaša)
- na hrvatskome prostoru nakon kraja 12. st. povukla se zapadno od Šibenika, tj. rijeka Krke i Vrbasa (osobito na zadarsko područje, Liku, Kvarner i Istru) uz povremeno javljanje i na drugim područjima

PRVI DODIRI HRVATA S ĆIRILOMETODSKOM TRADICIJOM

- protjerani učenici nakon Metodove smrti 885. g. otkupljeni u Veneciji na tržištu roblja i dovedeni na sjevernojadranske bizantske posjede (V. Štefanić)
- prve vijesti iz X. st.: pisma pape Ivana X. iz 925. splitskom nadbiskupu i dalmatinskom episkopatu – kritika zbog širenja „Metodijeve doktrine“
- 925. g.: 10. zaključak splitskog crkvenog sinoda o zabrani zaređivanja glagoljaša

NAJSTARIJI EPIGRAFSKI SPOMENICI NA HRVATSKOME PROSTORU (1)

Plominski natpis (11. st.)

SE E PISЬLЪ S

NAJSTARIJI EPIGRAFSKI SPOMENICI NA HRVATSKOME PROSTORU (2)

Valunska ploča (11. st.)

TÊHA SINЬ VЬ(NU)KЬ JUNA

TECHA ET FILIUS EIUS BRATOCHNA ET IUNNA
NEPUS EIUS

NAJSTARIJI EPIGRAFSKI SPOMENICI NA HRVATSKOME PROSTORU (3)

Krčki natpis (11. st.)

SE ZIDA MAJЬ OPATЬ I RADONЕ RUGOTA DOBROSLAV(Ь)

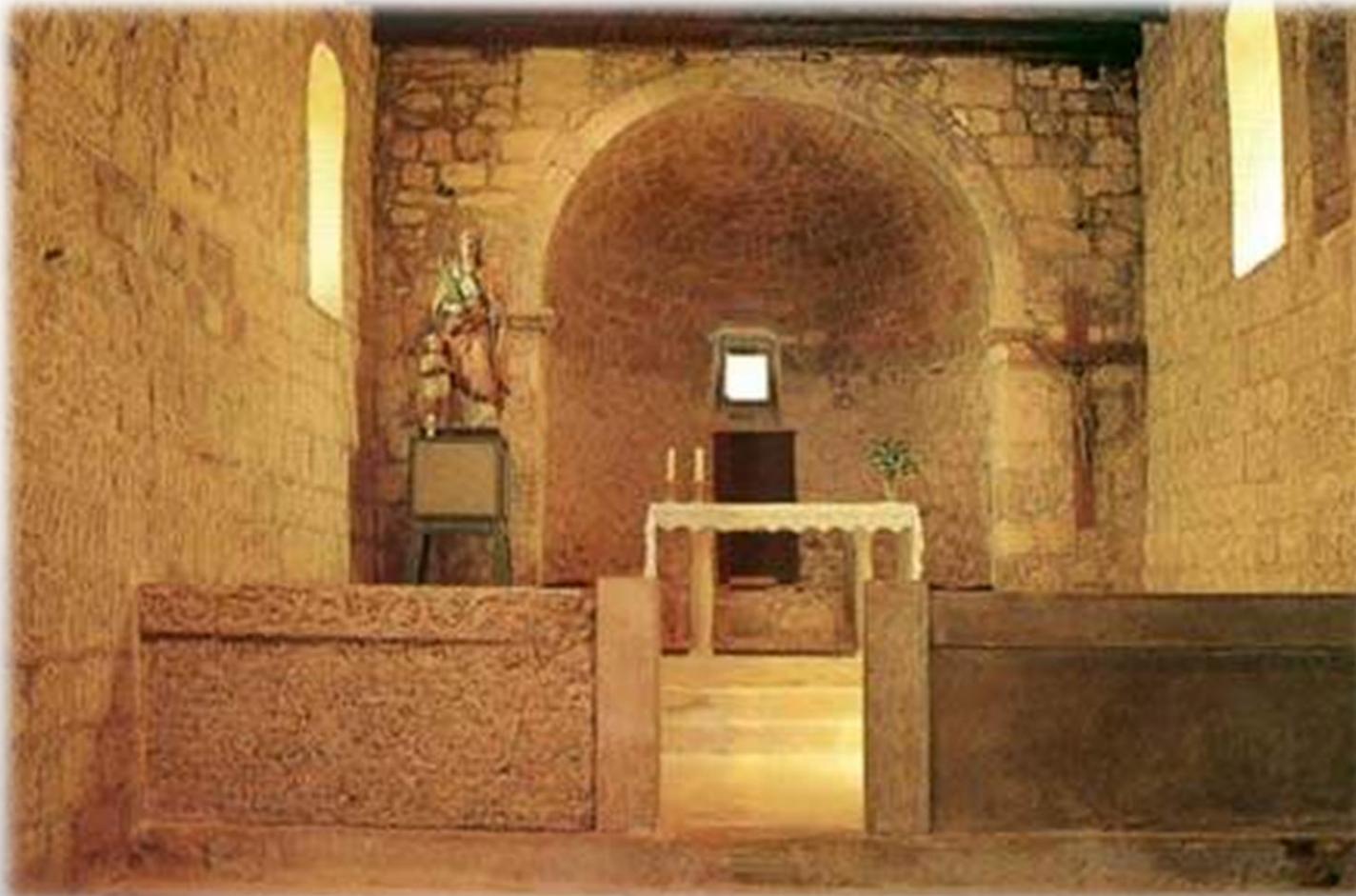
NAJSTARIJI EPIGRAFSKI SPOMENICI NA HRVATSKOME PROSTORU (4)

B

IKOLA VD OTUSCERI [] VETUS LUCIUS VD EDINU

B. FUČIĆ: IZVORNI SMJEŠTAJ BP; NAJUVJERLJIVIJE ČITANJE

NAJSTARIJI EPIGRAFSKI SPOMENICI NA HRVATSKOME PROSTORU (5)

Supetarski ulomak
(12. st.)

ćirilicom AMENъ

glagoljicom IÊKOVЪM

ODOBRENJA BOGOSLUŽJA NA SLAVENSKOME JEZIKU

- reskripti pape Inocenta IV. senjskom (1248.) i krčkom (1252.) biskupu – odobrava upotrebu glagoljice i staroslavenskoga jezika u liturgiji
- prijelomno 13. stoljeće: kraj borbe za opstanak glagoljice i procvat glagoljaštva
- funkcionalna razvedenost i tematska raznovrsnost tekstova

HRVATSKOGLAGOLJSKI TEKSTOVI

- od XIV. stoljeća uspostavljanje različitih tipova književnoga jezika ovisno o funkciji/namjeni pojedinoga teksta
- XIV. i XV. stoljeće – zlatno doba hrvatskoga glagoljaštva
- vrhunac: 1483. hrvatski prvotisak *Misal po zakonu rimskoga dvora* – 1. europski misal koji nije otisnut latinicom i latinskim jezikom
- XVI. stoljeće – opadanje gospodarske moći glagoljaštva i početak zamiranja glagoljaške tradicije

RAZVOJNE FAZE GLAGOLJICE (NA HRVATSKOME PROSTORU)

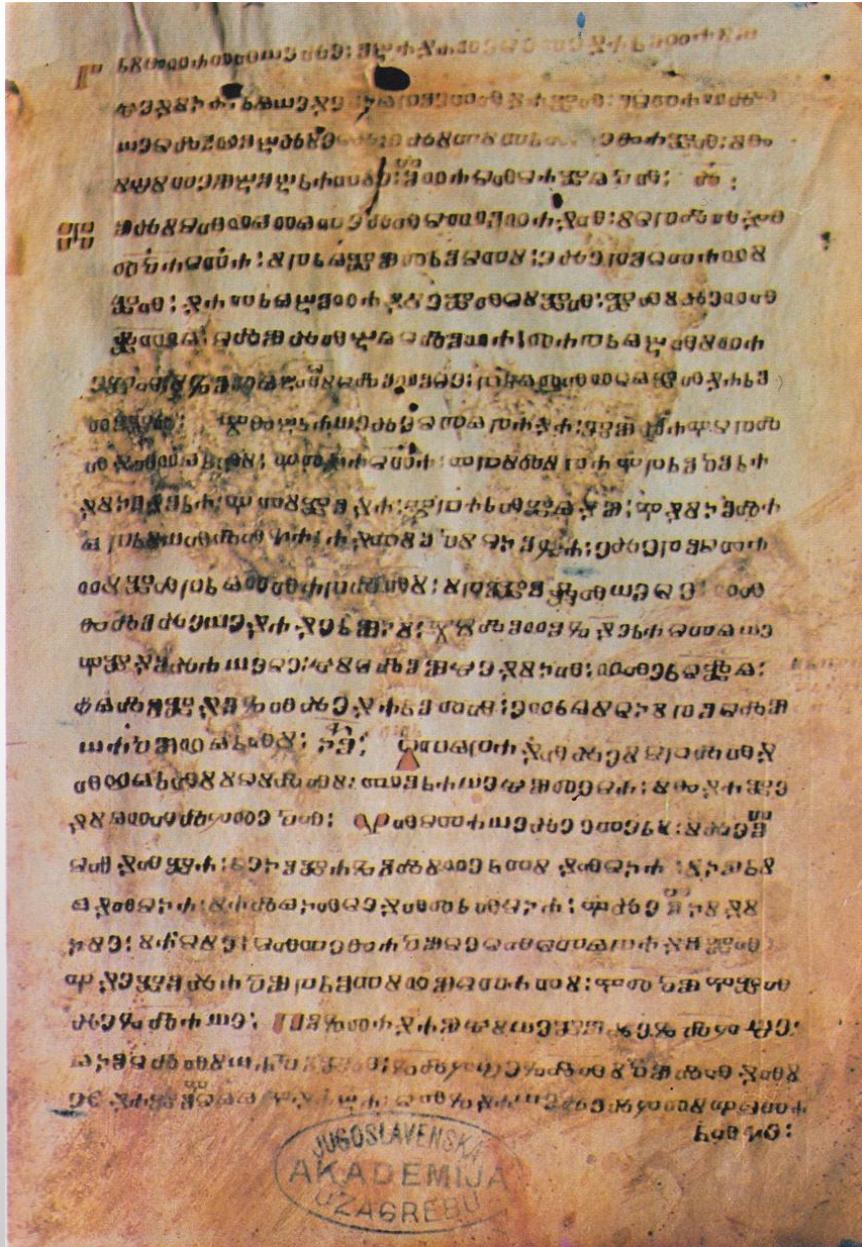
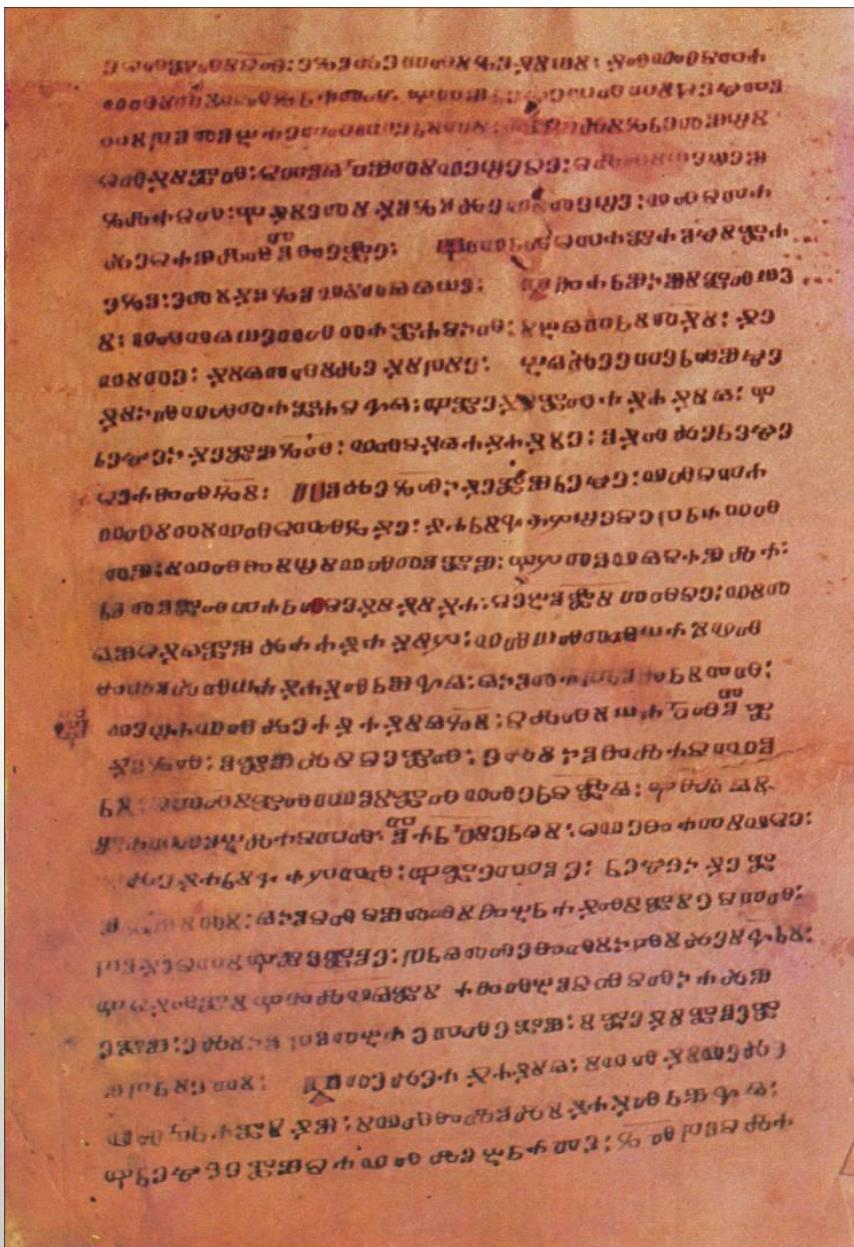
- a) obla glagoljica (do 12. st.)
- b) pismo formativnoga razdoblja
- c) ustavna/uglata glagoljica (od 13. st.)
- d) kurziv i poluustav (od 14. st.)

OBLA GLAGOLJICA

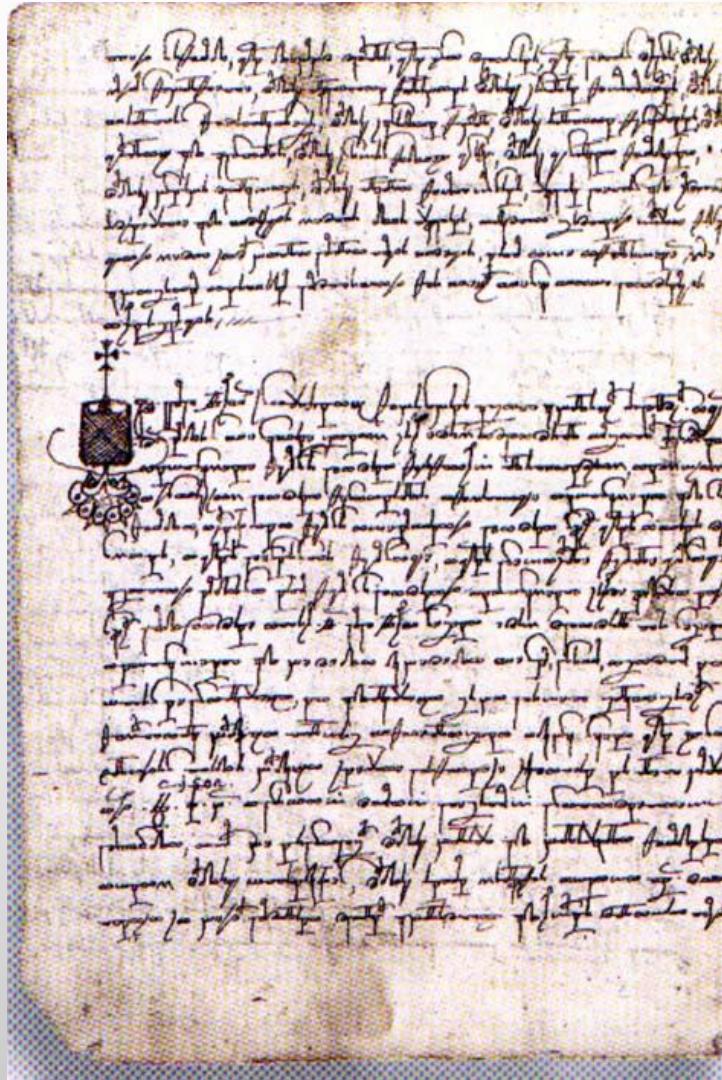
FORMATIVNO RAZDOBLJE

UGLATA GLAGOLJICA

KURZIVNA GLAGOLJICA

ИПОГИМЬИ 201

ГРАФИКА НА ПЛОСКОСТИ

LITERATURA

- Damjanović, Stjepan, *Slovo iskona: Staroslavenska / starohrvatska čitanka*, Matica hrvatska, Zagreb, 2002.
- Fučić, Branko, *Glagoljski natpisi*, JAZU, Zagreb, 1982.
- Hercigonja, Eduard, *Tropismena i trojezična kultura hrvatskoga srednjovjekovlja*, Matica hrvatska, Zagreb, 2006.
- Hercigonja, Eduard, *Tisućljeće hrvatskoga glagoljaštva*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2009.
- Žagar, Mateo, „Osnovni procesi konstituiranja ustavne glagoljice”, *Bъlgари и Хървати през вековете*, sv. 2, Sofija, 2003., str. 31–42.
- Žagar, Mateo, „Ustanovljivanje kurzivne glagoljice u XIV. stoljeću”, u: Samardžija, Marko (ur.), *Vidjeti Ohrid*, Hrvatsko filološko društvo – Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2008., str. 141–170.
- Žagar, Mateo, „Hrvatska pisma u srednjem vijeku”, u: Bratulić, Josip (i dr.), *Povijest hrvatskoga jezika 1: Srednji vijek*, Croatica, Zagreb, 2009., str. 107–119.
- Žitja Konstantina Ćirila i Metodija i druga vrela, preveo i protumačio Josip Bratulić, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1998.